

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการศึกษาบทบาทของมาตรการภาษีอากรที่มีต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้รวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยใช้แบบสอบถามผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 100 ราย ผลการศึกษาจึงเป็นผลจากจำนวนตัวอย่างของการศึกษา 100 ตัวอย่าง

ผลการศึกษาจะนำเสนอออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ คือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

ส่วนที่ 2 การทดสอบความรู้ ความเข้าใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกฎหมายภาษีอากร และมาตรการทางภาษีอากร

ส่วนที่ 3 ทักษะคิดเกี่ยวกับบทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีผลต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ส่วนที่ 4 ทักษะคิดเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของมาตรการทางภาษีอากร

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกิจการ

ข้อมูลทั่วไปของกิจการ ซึ่งได้แก่ ประเภทของสถานประกอบการ ประเภทของการประกอบกิจการหลัก ปีที่จดทะเบียนนิติบุคคล เงินทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วของนิติบุคคล รายได้ของกิจการ ทรัพย์สินถาวรไม่รวมที่ดินของกิจการ จำนวนของแรงงานในการทำงาน ปรากฏผลของการศึกษาดังนี้

4.1.1 ประเภทของสถานประกอบการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.1 พบว่า สถานประกอบการส่วนใหญ่ ร้อยละ 64 ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นประเภทห้างหุ้นส่วนจำกัด รองลงมา ร้อยละ 27 ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เป็น บริษัทจำกัด

ตารางที่ 4.1 แสดงประเภทของสถานประกอบการ

ประเภทของสถานประกอบการ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
บริษัทจำกัด	27	27
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	64	64
ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล	9	9
รวม	100	100

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่าการประกอบกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้นส่วนใหญ่จดทะเบียนเป็นห้างหุ้นส่วนจำกัดอาจจะเป็นเพราะว่าเป็นนิติบุคคลที่ไม่จำเป็นต้องมีหุ้นส่วนหลายคนก็สามารถจัดตั้งได้และมีระบบบัญชีที่ไม่ยุ่งยากมากเกินไป

4.1.2 ประเภทของการประกอบกิจการหลัก

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.2 พบว่า การประกอบกิจการส่วนใหญ่ ร้อยละ 45 ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบธุรกิจการผลิต รองลงมา ร้อยละ 30 ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบธุรกิจขายส่งหรือขายปลีก

ตารางที่ 4.2 แสดงประเภทของการประกอบกิจการ

ประเภทการประกอบกิจการ	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ประกอบธุรกิจส่งออก	7	7
ประกอบธุรกิจขายส่งหรือขายปลีก	30	30
ประกอบธุรกิจการให้บริการ	8	8
ประกอบธุรกิจการผลิต	45	45
ประกอบธุรกิจการผลิตและส่งออก	10	10
รวม	100	100

ที่มา: จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้นส่วนใหญ่ประกอบกิจการในธุรกิจการผลิต อาจจะเป็นเนื่องจากในพื้นที่อำเภอสันกำแพง สันทราย ดอยสะเก็ด เป็นแหล่งการผลิตสินค้าหัตถกรรมพื้นบ้านจากกระดาษสา ผ้าฝ้าย และอื่นๆ เป็นจำนวนมาก จึงทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการประกอบธุรกิจการผลิต และรองลงมาเป็นการประกอบธุรกิจขายส่งและขายปลีก

4.1.3 ปี พ.ศ. ที่กิจการจดทะเบียนนิติบุคคล

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.3 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ ร้อยละ 54 จดทะเบียนนิติบุคคล ในช่วงปี 2531-2540 รองลงมา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 26 จดทะเบียนนิติบุคคล ในช่วง ปี 2541 - ปัจจุบัน

ตารางที่ 4.3 แสดงปี พ.ศ. ที่กิจการจดทะเบียนนิติบุคคล

ปี พ.ศ.	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
ก่อนปี พ.ศ. 2530	20	20
2531 - 2540	54	54
2541 - ปัจจุบัน	26	26
รวม	100	100

ที่มา: จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่จัดตั้งนิติบุคคลในช่วงปี พ.ศ. 2531-2540 อาจจะเป็นเพราะว่าในช่วงปี พ.ศ. ดังกล่าว สถานะเศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัวเจริญเติบโตขึ้น ทำให้เกิดการลงทุนต่างๆ เพิ่มมากขึ้น จึงมีการจดทะเบียนนิติบุคคลกันมาก โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเป็นธุรกิจที่มีขนาดการประกอบธุรกิจที่ไม่ต้องการเงินลงทุนจำนวนมากนักก็สามารถประกอบกิจการได้ รวมทั้งได้รับการสนับสนุนในด้านต่างๆ จากภาครัฐ

4.1.4 เงินทุนจดทะเบียนของกิจการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.4 พบว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ ร้อยละ 64 มีเงินทุน

จดทะเบียนที่ชำระแล้วจำนวนน้อยกว่า 5,000,000 บาท และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 36 มีเงินทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วจำนวนมากกว่า 5,000,000 บาทขึ้นไป

ตารางที่ 4.4 แสดงเงินทุนจดทะเบียนของกิจการ จำแนกตามจำนวนของเงินทุน

จำนวนเงินทุนจดทะเบียน	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ล้านบาท	64	64
มากกว่า 5 ล้านบาท ขึ้นไป	36	36
รวม	100	100

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่มีเงินทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว จำนวนน้อยกว่า 5,000,000 บาท อาจจะเป็นเพราะว่า การประกอบกิจการของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมนั้น เป็นการดำเนินธุรกิจที่มีขนาดไม่ใหญ่มากนัก จึงไม่จำเป็นต้องใช้เงินทุนในการ ดำเนินการสูง ซึ่งจำนวนเงินทุนที่ไม่เกิน 5,000,000 บาท ก็เพียงพอสำหรับการหมุนเวียนในการ ประกอบธุรกิจแล้ว

4.1.5 รายได้รวมทั้งปีก่อนหักภาษี

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 46 มี รายได้รวมทั้งปีก่อนหักภาษีจำนวนมากกว่า 8,000,000 บาท รองลงมา ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาด กลางและขนาดย่อมร้อยละ 31 มีรายได้รวมทั้งปีก่อนหักภาษีจำนวนน้อยกว่า 2,000,000 บาท

ตารางที่ 4.5 แสดงรายได้รวมทั้งปีก่อนหักภาษี

จำนวนรายได้	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 2,000,000 บาท	31	31
2,000,001 - 8,000,000 บาท	23	23
มากกว่า 8,000,001 บาท	46	46
รวม	100	100

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า รายได้ส่วนใหญ่ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่ มีรายได้รวมทั้งปีก่อนหักภาษีจำนวนมากกว่า 8,000,001 บาท อาจจะเป็นเพราะว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ส่วนใหญ่ประกอบธุรกิจการผลิตและอยู่ในพื้นที่อำเภอสามกำแพง สันทราย ดอยสะเก็ด ซึ่งเป็นแหล่งผลิตและมีสถานที่ท่องเที่ยวจำนวนมาก จึงทำให้ผลการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีรายได้รวมทั้งมากกว่า 8,000,001 ต่อปี

4.1.6 มูลค่าทรัพย์สินถาวรไม่รวมที่ดิน

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 69 มีมูลค่าของทรัพย์สินถาวรไม่รวมที่ดิน น้อยกว่า 50,000,000 บาท และ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 31 มีมูลค่าของทรัพย์สินถาวรไม่รวมที่ดิน ตั้งแต่ 50-200,000 บาท

ตารางที่ 4.6 แสดงมูลค่าทรัพย์สินถาวรไม่รวมที่ดิน

จำนวนทรัพย์สินถาวรไม่รวมที่ดิน	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 50 ล้านบาท	69	69
50 - 200 ล้านบาท	31	31
รวม	100	100

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อม เนื่องจากการจำแนกวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมนั้นสามารถจำแนกได้จากจำนวนมูลค่าของทรัพย์สินถาวรไม่รวมที่ดิน ถ้าหากกิจการที่มีจำนวนมูลค่าของทรัพย์สินถาวรไม่รวมที่ดินน้อยกว่าหรือไม่เกิน 50 ล้านบาท แล้วถือว่าเป็นวิสาหกิจขนาดย่อม และกิจการที่มีจำนวนมูลค่าของทรัพย์สินถาวรไม่รวมที่ดินเกินกว่า 50 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 200 ล้านบาท ถือว่าเป็นวิสาหกิจขนาดกลาง ดังนั้น จากผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อมมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลาง

4.1.7 จำนวนการจ้างแรงงานทั้งหมด

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 61 มี

จำนวนการจ้างแรงงานทั้งหมด น้อยกว่า 50 คน และ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 39 มีจำนวนการจ้างแรงงานทั้งหมด ตั้งแต่ 50 คน – 200 คน

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนการจ้างแรงงานทั้งหมด จำแนกตามจำนวนแรงงาน

จำนวนแรงงาน	จำนวน(ราย)	ร้อยละ
น้อยกว่า 50 คน	61	61
ตั้งแต่ 50 คน- 200 คน	39	39
รวม	100	100

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อม เนื่องจากการจำแนกวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สามารถจำแนกได้จากจำนวนของการจ้างแรงงาน ถ้าหากกิจการที่มีจำนวนของการจ้างแรงงานไม่เกิน 50 คน แล้วถือว่าเป็นวิสาหกิจขนาดย่อมและกิจการที่มีจำนวนของการจ้างแรงงาน 50 คน แต่ไม่เกิน 200 คน แล้วถือเป็นวิสาหกิจขนาดกลาง ดังนั้นจากผลการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อมมากกว่าวิสาหกิจขนาดกลาง

4.2 การทดสอบเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจของผู้ประกอบการที่มีต่อกฎหมายภาษีอากรและมาตรการภาษี

ทำการทดสอบความรู้และความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยถามคำถามเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรและมาตรการทางภาษีอากร ประกอบด้วยคำถามจำนวน 20 ข้อ (ภาคผนวก ข แบบสอบถาม) ซึ่งแยกประเภทของคำถามดังนี้

- ก. คำถามเกี่ยวกับ ขนาด ประเภทของธุรกิจที่เข้าข่ายเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- ข. คำถามเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากรที่สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- ค. คำถามเกี่ยวกับการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรการทางภาษีอากร
- ง. คำถามเกี่ยวกับการคำนวณหักค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินตามมาตรการทางภาษีอากร
- จ. คำถามเกี่ยวกับการเริ่มใช้มาตรการทางภาษีอากร
- ฉ. คำถามเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน

คำถามแต่ละข้อมีคำตอบให้เลือก 3 คำตอบ คือ ใช่ ไม่ใช่ ไม่ทราบ

โดยที่ คำตอบที่ตอบถูกให้ คะแนน 1 คะแนน

และ คำตอบที่ตอบผิดหรือตอบไม่ทราบให้ คะแนน 0 คะแนน

ปรากฏ ผลการทดสอบดังต่อไปนี้

4.2.1 ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดหมายภาษีอากรและมาตรการทางภาษีอากรของกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจทั้งสองกลุ่มจำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเริ่มใช้มาตรการทางภาษีอากร คิดเป็นร้อยละ 89.25 และ ไม่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรการทางภาษีอากร คิดเป็น ร้อยละ 23.66 และ ไม่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน คิดเป็น ร้อยละ 90.32

ส่วนกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากรที่สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม คิดเป็น ร้อยละ 66.67 และ ไม่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเริ่มใช้มาตรการทางภาษีอากร คิดเป็นร้อยละ 30.43 และ ไม่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน คิดเป็น ร้อยละ 55.63

สรุปได้ว่าความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกำหนดหมายภาษีอากรและมาตรการทางภาษีอากร ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม นั้นมีความรู้ความเข้าใจ แตกต่างกันในแต่ละประเภทของความรู้ความเข้าใจอาจจะเนื่องมาจากความพร้อมในด้านทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้หรือการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับภาษีอากรที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 แสดงความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรและมาตรการทางภาษีอากรของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและวิสาหกิจขนาดย่อม

ประเภทของความรู้ความเข้าใจ	วิสาหกิจขนาดกลาง			วิสาหกิจขนาดย่อม		
	*ถูก	**ผิด	***ไม่ทราบ	*ถูก	*ผิด	***ไม่ทราบ
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
ก. ความรู้เกี่ยวกับ ขนาด ประเภทของธุรกิจที่เข้าข่ายเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	78 (62.90)	7 (5.65)	39 (31.45)	137 (49.64)	45 (16.30)	94 (34.06)
ข. ความรู้เกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากรที่สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	23 (74.19)	0 (0.00)	8 (25.81)	46 (66.67)	3 (4.35)	20 (28.98)
ค. ความรู้เกี่ยวกับการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรการทางภาษีอากร	135 (72.58)	44 (23.66)	7 (3.76)	189 (45.65)	125 (30.20)	100 (24.15)
ง. ความรู้เกี่ยวกับการคำนวณหักค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินตามมาตรการทางภาษีอากร	128 (82.58)	14 (9.03)	13 (8.39)	106 (30.73)	90 (26.09)	150 (43.48)
จ. ความรู้เกี่ยวกับการเริ่มใช้มาตรการทางภาษีอากร	83 (89.25)	10 (10.75)	0 (0.00)	84 (40.57)	63 (30.43)	60 (28.98)
ฉ. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุน	0 (0.00)	3 (9.68)	28 (90.32)	23 (31.33)	9 (13.04)	37 (55.63)

ที่มา : จากการสำรวจ

- หมายเหตุ: 1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ขนาด ประเภทของธุรกิจที่เข้าข่ายเป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคือ คำถามในส่วนที่2 ข้อที่ 1 - 4 จากแบบสอบถาม(ดู ภาคผนวก ข)
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากรที่สนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมคือ คำถามในส่วนที่2 ข้อที่ 5 จากแบบสอบถาม(ดู ภาคผนวก ข)
3. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลตามมาตรการทางภาษีอากรคือ คำถามในส่วนที่2 ข้อที่ 6 - 11 จากแบบสอบถาม(ดู ภาคผนวก ข)
4. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคำนวณหักค่าเสื่อมราคาทรัพย์สินตามมาตรการทางภาษีอากรคือ คำถามในส่วนที่2 ข้อที่ 12 - 16 จากแบบสอบถาม(ดู ภาคผนวก ข)
5. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเริ่มใช้มาตรการทางภาษีคือคำถามในส่วนที่2ข้อที่ 17 - 19 จากแบบสอบถาม(ดู ภาคผนวก ข)
6. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีสำหรับธุรกิจเงินร่วมลงทุนคือ คำถามในส่วนที่2 ข้อที่ 20 จากแบบสอบถาม(ดู ภาคผนวก ข)

* หมายถึง ผู้ที่ตอบคำถาม ในแต่ละข้อ ได้ถูกต้อง จากจำนวนผู้ตอบที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลาง 31 คนขนาดย่อม 69 คน

** หมายถึง ผู้ที่ตอบคำถามในแต่ละข้อ ไม่ถูกต้อง จากจำนวนผู้ตอบที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลาง 31 คนขนาดย่อม 69 คน

*** หมายถึง ผู้ที่ตอบคำถามในแต่ละข้อ ไม่ทราบ จากจำนวนผู้ตอบที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลาง 31 คนขนาดย่อม 69 คน

4.2.2 ระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและวิสาหกิจขนาดย่อม

จากผลการทดสอบนำมาหาค่าคะแนนรวม โดยคำนวณคะแนนรวมให้คะแนนเฉพาะข้อที่ตอบถูก ข้อละ 1 คะแนน ให้คะแนนข้อที่ตอบผิดหรือตอบไม่ทราบ ข้อละ 0 คะแนนและแบ่งระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อกฎหมายภาษีอากรและมาตรการทางภาษีอากรของ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและวิสาหกิจขนาดย่อมตามระดับคะแนนรวมของการตอบคำถามจำนวน 20 ข้อ แบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

ระดับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการ	ช่วงคะแนนรวม
มีความรู้ ความเข้าใจดีมาก	คะแนนอยู่ในช่วง 16 - 20 คะแนน
มีความรู้ ความเข้าใจดี	คะแนนอยู่ในช่วง 12 - 15 คะแนน
มีความรู้ ความเข้าใจปานกลาง	คะแนนอยู่ในช่วง 8 - 11 คะแนน
มีความรู้ ความเข้าใจน้อย	คะแนนอยู่ในช่วง 4 - 7 คะแนน
มีความรู้ ความเข้าใจน้อยที่สุด, ไม่มีความรู้	คะแนนอยู่ในช่วง 0 - 3 คะแนน

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจทั้งสองกลุ่ม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลาง ร้อยละ 67.74 มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับดี มีคะแนนอยู่ในช่วง 12-15 คะแนน ในขณะที่กลุ่มวิสาหกิจขนาดย่อม ร้อยละ 33.33 มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนอยู่ในช่วง 8-11 คะแนน

ตารางที่ 4.9 แสดงระดับความรู้ความเข้าใจของกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางกับกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม

ระดับความรู้ความเข้าใจ	วิสาหกิจขนาดกลาง		วิสาหกิจขนาดย่อม		รวม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ดีมาก	3	9.68	0	0.00	3	3.00
ดี	21	67.74	17	24.64	38	38.00
ปานกลาง	7	22.58	23	33.33	30	30.00
น้อย	0	0.00	14	20.29	14	14.00
น้อยที่สุด	0	0.00	15	21.74	15	15.00
รวม	31	100.00	69	100.00	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับดี ส่วนกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับ ปานกลาง อาจจะเป็นเพราะว่าวิสาหกิจขนาดกลางมีความพร้อมในด้านบุคลากรที่มีความรู้ทางด้านภาษีอากรและระบบบัญชีที่เกี่ยวข้องมากกว่ารวมทั้งเป็นกิจการที่มีขนาดใหญ่กว่าวิสาหกิจขนาดย่อมซึ่งอาจจะมีการประกอบกิจการมาเป็นเวลานานกว่า จึงทำให้มีระดับความรู้เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรและมาตรการทางภาษีอากรที่ดีกว่าวิสาหกิจขนาดย่อม

4.3 ทักษะคติของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเกี่ยวกับบทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีผลต่อผู้ประกอบการ

วัตถุประสงค์ของการประกาศใช้มาตรการทางภาษีอากรนั้นเพื่อให้การสนับสนุนแก่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการเพิ่มผลตอบแทนจากการลงทุน เพื่อบรรเทาภาระภาษี และสนับสนุนให้เกิดการลงทุน รวมทั้งกระตุ้นให้เกิดการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ในการผลิตเพื่อให้วิสาหกิจมี ศักยภาพในการแข่งขัน ดังนั้นเพื่อให้ทราบถึงบทบาทของมาตรการทางภาษีจากการปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล และบทบาทของมาตรการทางภาษีจากการให้ค่านวมหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นในอัตราพิเศษแก่ทรัพย์สินบางประเภท จึงได้ทำการศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบ

การวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเกี่ยวกับบทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนของกิจการ โดยศึกษาถึงทัศนคติที่มีต่อรายได้ ปริมาณผลผลิต กำไรสุทธิ ต้นทุนต่อหน่วยของการผลิต ค่าใช้จ่าย และภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการ ทำการศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเกี่ยวกับบทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีผลต่อการส่งเสริมและขยายการลงทุน โดยศึกษาถึงทัศนคติที่มีต่อการเพิ่มสาขาหรือขยายกิจการ ทัศนคติที่มีต่อมาตรฐานของอาคาร โรงงานของกิจการ และทำการศึกษาทัศนคติของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเกี่ยวกับบทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีผลต่อการกระตุ้นให้เกิดการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆ ในการผลิตและบริหารกิจการ โดยศึกษาถึงทัศนคติที่มีต่อการใช้เครื่องจักรและแรงงาน ทัศนคติที่มีต่อการใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้าและงานด้านอื่นๆ ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

4.3.1 บทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีผลต่ออัตราผลตอบแทนของกิจการ

โดยศึกษาถึงทัศนคติของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีอัตราผลตอบแทนของกิจการ ซึ่งจะประกอบไปด้วย รายได้ของกิจการ ปริมาณผลผลิต กำไรสุทธิ ต้นทุนต่อหน่วยของการผลิต ค่าใช้จ่าย และภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการ ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

1) ทัศนคติที่มีต่อรายได้

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 80 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อรายได้ของกิจการ และ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 20 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อรายได้ของกิจการ เมื่อแยกพิจารณาตามทัศนคติของผู้ประกอบการ พบว่ามีผลและไม่มีผลดังต่อไปนี้

ก. กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อรายได้ของกิจการ

ผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 56.25 มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้รายได้ของกิจการเพิ่มขึ้น โดย กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางร้อยละ 100 มีทัศนคติว่ามีผลเพิ่มขึ้นอย่างเดียว ส่วนกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมร้อยละ 44.44 มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้รายได้ของกิจการเพิ่มขึ้น

ข. กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อรายได้ของกิจการ

ผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มตัวอย่างๆ ที่มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อรายได้ของกิจการนั้น โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจทั้งสองกลุ่มร้อยละ 45.00 มีความเห็นว่า รายได้ของกิจการขึ้นอยู่กับภาวะของเศรษฐกิจมากกว่ามาตรการทางภาษีอากร

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทัศนคติต่อรายได้ของกิจการ

ทัศนคติที่มีรายได้ของกิจการ	วิสาหกิจขนาดกลาง		วิสาหกิจขนาดย่อม		รวม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ก. มีผล โดยทำให้รายได้						
1.เพิ่มขึ้น	17	100.00	28	44.44	45	56.25
2.ลดลง	0	0.00	26	41.27	26	32.50
3.เท่าเดิม	0	0.00	9	14.29	9	11.25
รวม	17	100.00	63	100.00	80	100.00
ข. ไม่มีผล โดยมีเหตุผลว่ารายได้ของกิจการขึ้นอยู่กับ						
1.อยู่ที่การบริหารของกิจการ	3	21.43	0	0.00	3	15.00
2.ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ	7	50.00	2	33.33	9	45.00
3.รายรับไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการ	4	28.57	0	0.00	4	20.00
4.ขึ้นอยู่กับภาระการลงทุน	0	0.00	4	66.67	4	20.00
รวม	14	100.00	6	100.00	20	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ มีทัศนคติว่า มาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้รายได้ของกิจการเพิ่มขึ้นอาจจะเป็นเพราะว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจทั้งสองกลุ่มต่างได้รับผลจากมาตรการทางภาษีที่สนับสนุนเช่นการคำนวณหักค่าเสื่อมที่เพิ่มขึ้นจึงสนใจนำเครื่องจักรมาใช้ในการผลิต ทำให้ผลิตสินค้าได้มากขึ้นซึ่งส่งผลต่อรายได้ของกิจการโดยตรง

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อรายได้ของกิจการ โดยมีทัศนคติว่ารายได้ของกิจการขึ้นอยู่กับภาวะทางเศรษฐกิจมากกว่า อาจจะเป็นเพราะว่าผู้ประกอบการเหล่านี้ ประกอบธุรกิจที่ต้องขึ้นอยู่กับภาวะของเศรษฐกิจ ถ้าเศรษฐกิจมีการขยายตัวดี ส่งผลทำให้รายได้ของกิจการเพิ่มขึ้นได้ เช่น กิจการผลิตสินค้าของที่ระลึก ของฝากให้แก่นักท่องเที่ยว ซึ่งถ้าภาวะเศรษฐกิจไม่ดี กิจการท่องเที่ยวชนเขา ก็จะมีผลต่อรายได้ของกิจการ

2) ทัศนคติที่มีต่อปริมาณผลผลิตของกิจการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่ม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 76 มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อปริมาณผลผลิตของกิจการ และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 24 มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อปริมาณผลผลิตของกิจการ เมื่อแยกพิจารณาตามทัศนคติของผู้ประกอบการ พบว่ามีผลและไม่มีผลดังต่อไปนี้

ก. กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อปริมาณผลผลิตของกิจการ

ผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 57.89 มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้ปริมาณผลผลิตของกิจการเพิ่มขึ้น โดยกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางร้อยละ 100 มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีมียผลทำให้ปริมาณผลผลิตของกิจการเพิ่มขึ้นอย่างเดียว ส่วนกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมร้อยละ 45.76 มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีมียผลทำให้ปริมาณผลผลิตของกิจการเพิ่มขึ้น

ข. กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อปริมาณผลผลิตของกิจการ

ผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มตัวอย่างที่มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีไม่มีผลต่อปริมาณผลผลิตของกิจการ โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 29.17 มีทัศนคติว่าปริมาณผลผลิตของกิจการขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ มากกว่ามาตรการทางภาษี

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทัศนคติต่อปริมาณผลผลิตของกิจการ

ทัศนคติที่มีต่อปริมาณผลผลิต ของกิจการ	วิสาหกิจขนาดกลาง		วิสาหกิจขนาดย่อม		รวม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ก. มีผล โดยทำให้ปริมาณผลผลิต						
1.เพิ่มขึ้น	17	100.00	27	45.76	44	57.89
2.ลดลง	0	0.00	24	40.68	24	31.58
3.เท่าเดิม	0	0.00	8	13.56	8	10.53
รวม	17	100.00	59	100.00	76	100.00
ข. ไม่มีผล โดยมีเหตุผลว่า ปริมาณ ผลผลิตขึ้นอยู่กับ						
1.ขึ้นอยู่กับปริมาณงาน	3	21.43	1	10.00	4	16.67
2.ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ	7	50.00	0	0.00	7	29.17
3.ขึ้นอยู่กับภาระการผลิต	4	28.57	0	0.00	4	16.67
4.รายรับไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการ	0	0.00	0	0.00	0	0.00
5.ตามกำลังการผลิต	0	0.00	5	50.00	5	20.83
6.ไม่ตอบ	0	0.00	4	40.00	4	16.66
รวม	14	100.00	10	100.00	24	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ มีทัศนคติว่า มาตรการทางภาษีจะทำให้ปริมาณผลผลิตของกิจการเพิ่มขึ้นจากเดิม อาจจะเพราะมีการพัฒนากระบวนการผลิตโดยการนำเครื่องจักรมาใช้มากขึ้น

สำหรับ กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจทั้ง 2 กลุ่ม ที่มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษีอาจไม่มีผลต่อปริมาณผลผลิตของกิจการ โดยมีทัศนคติว่าปริมาณผลผลิตของกิจการขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจ อาจจะเพราะว่า การผลิตสินค้าของผู้ประกอบการนั้นเป็นสินค้าที่ต้องขึ้นอยู่กับภาวะของเศรษฐกิจ หากเศรษฐกิจดี ก็มีการสั่งซื้อสินค้ามาก เช่น สินค้าของที่ระลึก ของฝาก เสื้อผ้า เครื่องประดับ อัญมณี เป็นต้น

3) ทักษะที่มีต่อกำไรสุทธิของกิจการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่ม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 87 มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อกำไรสุทธิของกิจการ และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 13 มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อกำไรสุทธิของกิจการ เมื่อแยกพิจารณาตามทัศนคติของผู้ประกอบการ พบว่ามีผลและไม่มีผลดังต่อไปนี้

ก. กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อกำไรสุทธิของกิจการ

ผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 42.53 มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้กำไรสุทธิของกิจการเพิ่มขึ้น โดย กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางร้อยละ 60.87 มีทัศนคติว่ามีผลทำให้กำไรสุทธิของกิจการเพิ่มขึ้น ส่วนกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม ร้อยละ 35.94 มีทัศนคติว่ามีผลทำให้กำไรสุทธิของกิจการเพิ่มขึ้น และ ลดลง ไม่แตกต่างกัน

ข. กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อกำไรสุทธิของกิจการ

ผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง ที่มีความคิดเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อกำไรสุทธิของกิจการ โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 38.46 มีทัศนคติว่ากำไรสุทธิของกิจการขึ้นอยู่กับกระบวนการประมูลงานและรายรับของกิจการ ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับมาตรการทางภาษีอากร

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทัศนคติต่อ
กำไรสุทธิของกิจการ

ทัศนคติที่มีต่อกำไรสุทธิของกิจการ	วิสาหกิจขนาดกลาง		วิสาหกิจขนาดย่อม		รวม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ก. มีผล โดยทำให้กำไรสุทธิ						
1.เพิ่มขึ้น	14	60.87	23	35.94	37	42.53
2.ลดลง	9	39.13	23	35.94	32	36.78
3.เท่าเดิม	0.00	0.00	18	28.12	18	20.69
รวม	23	100.00	64	100.00	87	100.00
ข. ไม่มีผล โดยมีเหตุผลว่า กำไรสุทธิ ของกิจการขึ้นอยู่กับ						
1.ไม่ให้เหตุผล	0	0.00	3	60.00	3	23.08
2.ขึ้นอยู่กับภาระการลงทุน	4	50.00	1	20.00	5	38.46
3.รายรับไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการ	4	50.00	1	20.00	5	38.46
รวม	8	100.00	5	100.00	13	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มวิสาหกิจทั้งสองกลุ่มส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า มาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้กำไรสุทธิของกิจการเพิ่มขึ้น อาจจะมาจากการที่กิจการสามารถคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราที่ลดลงจากเดิมจึงทำให้ค่าใช้จ่ายของภาษีเงินได้ฯลดลงเป็นผลให้กำไรสุทธิของกิจการเพิ่มขึ้น

สำหรับกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจที่มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อกำไรสุทธิของกิจการ โดยมีทัศนคติว่ากำไรสุทธิของกิจการขึ้นอยู่กับภาระการลงทุนและรายรับของกิจการไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการฯ อาจจะเป็นเพราะว่าการประกอบกิจการสำหรับธุรกิจบางประเภทนั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมาตรการทางภาษีอากรเช่นการประกอบธุรกิจให้บริการนำเที่ยว กิจการท่องเที่ยว ร้านอาหาร ซึ่งไม่มีทรัพย์สินประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์ อาคาร โรงงาน เครื่องจักร ใช้ในกิจการหรือใช้น้อย จึงไม่ได้รับประโยชน์จากมาตรการทางภาษีอากร

4) ทักษะที่มีต่อต้นทุนต่อหน่วยของการผลิต

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่ม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 55 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อต้นทุนต่อหน่วยของการผลิต และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 45 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อต้นทุนต่อหน่วยของการผลิต เมื่อแยกพิจารณาตามทัศนคติของผู้ประกอบการ พบว่ามีผลและไม่มีผลดังต่อไปนี้

ก. กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อต้นทุนต่อหน่วยของการผลิต

ผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 60.00 มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้ต้นทุนต่อหน่วยของการผลิตลดลง โดย กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง ร้อยละ 85.00 มีทัศนคติว่ามีผลทำให้ต้นทุนต่อหน่วยของการผลิตลดลง ส่วนกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม ร้อยละ 45.71 มีทัศนคติว่ามีผลทำให้ต้นทุนต่อหน่วยของการผลิตลดลง

ข. กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อต้นทุนต่อหน่วยของการผลิต

กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางที่มีความคิดเห็นว่ามาตรการทางภาษีไม่มีผลต่อต้นทุนต่อหน่วยของการผลิต โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางร้อยละ 36.36 มีทัศนคติว่าต้นทุนต่อหน่วยของการผลิตขึ้นอยู่กับลักษณะงานที่ประมูลได้ และรายรับบางส่วนไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการฯ ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมที่มีความคิดเห็นว่ามาตรการทางภาษีไม่มีผลต่อต้นทุนต่อหน่วยของการผลิตร้อยละ 88.23 มีทัศนคติว่า ตนเองไม่ได้เป็นกิจการผลิตสินค้า จึงไม่มีผลต่อต้นทุนต่อหน่วยของการผลิตของกิจการ

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทัศนคติต่อ
ต้นทุนต่อหน่วยของการผลิต

ทัศนคติที่มีต่อต้นทุนต่อหน่วย ของการผลิต	วิสาหกิจขนาดกลาง		วิสาหกิจขนาดย่อม		รวม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ก. มีผล โดยทำให้ต้นทุนต่อหน่วย						
1.เพิ่มขึ้น	3	15.00	6	17.14	9	16.36
2.ลดลง	17	85.00	16	45.71	33	60.00
3.เท่าเดิม	0	0.00	13	37.15	13	23.64
รวม	20	100.00	35	100.00	55	100.00
ข. ไม่มีผล โดยมีเหตุผลว่าต้นทุนต่อ หน่วยของการผลิต						
1.ไม่ตอบ	3	27.27	4	11.76	7	15.55
2.ขึ้นอยู่กับภาระประมุลงาน	4	36.36	0	0.00	4	8.88
3.รายรับไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการ	4	36.36	0	0.00	4	8.88
4.ไม่ได้เป็นกิจการผลิตสินค้า	0	0.00	30	88.23	30	66.69
รวม	11	100.00	34	100.00	45	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่วนใหญ่ มีทัศนคติว่า มาตรการทาง
ภาษีอากรมีผลทำให้ต้นทุนต่อหน่วยของการผลิตลดลงอาจจะเป็นเพราะว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจ
ทั้งสองกลุ่มต่างได้รับผลจากมาตรการทางภาษีที่สนับสนุนเช่นการคำนวณหักค่าเสื่อมที่เพิ่มขึ้นจึง
สนใจนำเครื่องจักรมาใช้ในการผลิต ทำให้ผลิตสินค้าได้มากขึ้นจึงทำให้ต้นทุนต่อหน่วยการผลิตด
ลง

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อต้นทุนต่อหน่วย
ของการผลิต เนื่องจากต้นทุนต่อหน่วยของการผลิต ขึ้นอยู่กับลักษณะงานที่ประมุลได้ และรายรับ
บางส่วนไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการ อาจจะเป็นเพราะว่าการประกอบกิจการของกลุ่มผู้ประกอบการนี้
เป็นงานที่เกิดขึ้นจากการประมุลงาน หรือไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับมาตรการทางภาษีที่สนับสนุน
ต้นทุนของการผลิตเป็นไปตามลักษณะของงานที่ดำเนินการมากกว่า เช่น กิจการรับเหมาก่อสร้าง

5) ทักษะที่มีต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.14 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 93 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษามีผลต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ และ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 95.70 มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษีไม่มีผลต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ เมื่อแยกพิจารณาตามทัศนคติของผู้ประกอบการ พบว่ามีผลและไม่มีผลดังต่อไปนี้

ก. กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษามีผลต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ

ผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 62.37 มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษามีผลทำให้ค่าใช้จ่ายของกิจการเพิ่มขึ้น รองลงมา ร้อยละ 23.66 มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษามีผลทำให้ค่าใช้จ่ายของกิจการลดลง

ข. กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีไม่มีผลต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ

ผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง ที่มีความคิดเห็นว่ามาตรการทางภาษี ไม่มีผลต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีทัศนคติว่าค่าใช้จ่ายของกิจการไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการทางภาษี

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทัศนคติต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ

ทัศนคติที่มีต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ	วิสาหกิจขนาดกลาง		วิสาหกิจขนาดย่อม		รวม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ก. มีผล โดยทำให้ค่าใช้จ่าย						
1.เพิ่มขึ้น	19	70.37	39	59.09	58	62.37
2.ลดลง	8	29.63	14	21.21	22	23.66
3.เท่าเดิม	0	0.00	13	19.70	13	13.98
รวม	27	100.00	66	100.00	93	100.00
ข. ไม่มีผล โดยมีเหตุผลว่าค่าใช้จ่ายของกิจการขึ้นอยู่กับ						
1. ค่าใช้จ่ายไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการฯ	4	100.00	3	100.00	7	43.75
รวม	4	100.00	3	100.00	7	43.75

ที่มา : จากการสำรวจ

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สรุปได้ว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจทั้งสองกลุ่ม ส่วนใหญ่มีทัศนคติว่า มาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้ค่าใช้จ่ายของกิจการเพิ่มขึ้น อาจจะเป็นเพราะว่า ผู้ประกอบการสามารถคำนวณหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นสำหรับทรัพย์สินบางประเภท ได้สูงขึ้นจึงทำให้ค่าใช้จ่ายของกิจการเพิ่มขึ้น

สำหรับ กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจทั้งสองกลุ่ม ที่มีความคิดเห็นตรงกันว่า มาตรการทางภาษีไม่มีผลต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ เนื่องจาก ค่าใช้จ่ายของกิจการไม่เกี่ยวข้องกับมาตรการทางภาษี อาจจะเป็นเพราะว่าผู้ประกอบการไม่มีทรัพย์สินประเภทเครื่องจักร คอมพิวเตอร์ อาคาร โรงงาน จึงไม่ต้องมีการคำนวณหักค่าเสื่อมราคาทรัพย์สิน ดังนั้น มาตรการทางภาษีจึงไม่มีผลต่อค่าใช้จ่ายของกิจการ

6) ทัศนคติที่มีต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ประกอบการทั้งหมด มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีมีผลต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการ โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางทั้งหมดมีทัศนคติว่ามีผลทำให้ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลง ขณะที่ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมกลับมีทัศนคติที่แตกต่างโดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมร้อยละ 56.50 มีความเห็นว่ามิผลทำให้ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลทั้งเพิ่มขึ้นและร้อยละ 26.10 มีความเห็นว่าลดลง

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทัศนคติต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการ

ทัศนคติที่มีต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการ	วิสาหกิจขนาดกลาง		วิสาหกิจขนาดย่อม		รวม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ก. มีผล โดยทำให้ภาระภาษีเงินได้						
ก. เพิ่มขึ้น	0	0.00	39	56.50	39	39.00
ข. ลดลง	31	100.00	18	26.10	49	49.00
ค. เท่าเดิม	0	0.00	12	17.40	12	12.00
รวม	31	100.00	69	100.00	100	100.00
ข. ไม่มีผลต่อภาระภาษีเงินได้						
รวม	0	0.00	0	0.00	0	0.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า ผู้ประกอบการทั้งกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและกลุ่มวิสาหกิจขนาดย่อม ต่างมีทัศนคติตรงกันว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการ โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางทั้งหมดมีทัศนคติว่า มาตรการทางภาษีมียผลทำให้ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการลดลงไปจากเดิมที่ไม่มีการใช้มาตรการทางภาษี อาจจะเป็นเพราะว่า กิจการมีผลกำไรที่ไม่แตกต่างไปจากเดิม เมื่อคำนวณภาษีในอัตราปรับลดตามมาตรการแล้วก็จะทำให้ภาษีที่ต้องชำระลดลงไปจากเดิม ส่วนกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม ส่วนใหญ่มีทัศนคติว่า มาตรการทางภาษีมียผลทำให้ภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการเพิ่มขึ้นจากเดิม อาจจะเป็นเพราะว่า ผลการประกอบการของกิจการดีขึ้น มีกำไรสุทธิเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมในอัตราส่วนที่สูงขึ้นมาก ถึงแม้ว่าจะคำนวณภาษีเงินได้ในอัตราปรับลดตามมาตรการแล้วก็ยังคงต้องชำระภาษีเพิ่มขึ้นจากเดิม

4.3.2 บทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีผลต่อการส่งเสริมและขยายการลงทุน

โดยศึกษาถึงทัศนคติของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและขยายการลงทุน ซึ่งจะประกอบไปด้วยการเพิ่มสาขาหรือขยายกิจการ มาตรฐานของอาคารโรงงานของกิจการ ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

1) ทัศนคติที่มีต่อการเพิ่มสาขาหรือขยายกิจการ

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่ม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 57 มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษีอากรไม่ส่งผลต่อการเพิ่มสาขาหรือขยายกิจการ รองลงมา ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 40 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรส่งผลต่อการเพิ่มสาขาหรือขยายกิจการ

โดยกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางร้อยละ 51.61 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรส่งผลต่อการเพิ่มสาขาหรือขยายกิจการ ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมร้อยละ 60.90 มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษีอากร ไม่ส่งผลต่อการเพิ่มสาขาหรือขยายกิจการ

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทัศนคติต่อการเพิ่มสาขาหรือขยายสาขา

ทัศนคติที่มีต่อการเพิ่มสาขาหรือขยายสาขา	วิสาหกิจขนาดกลาง		วิสาหกิจขนาดย่อม		รวม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ก. เพิ่มขึ้น	16	51.61	24	34.80	40	40.00
ข. ลดลง	0	0.00	3	4.30	3	3.00
ค. เท่าเดิม	15	48.39	42	60.90	57	57.00
รวม	31	100.00	69	100.00	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง ส่วนใหญ่ให้ความสนใจในการเพิ่มสาขาหรือขยายกิจการเพิ่มขึ้น อาจจะเป็นเพราะเห็นว่ากิจการประสบความสำเร็จในการประกอบกิจการและเมื่อเพิ่มสาขาหรือขยายกิจการ โดยเมื่อลงทุนในส่วนของทรัพย์สินแล้วสามารถนำมาคำนวณหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นให้สูงขึ้น ซึ่งจะทำให้กิจการมีภาระในการชำระภาษีลดลง กำไรสุทธิหลังหักภาษีของกิจการเพิ่มสูงขึ้น ส่วนกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม ส่วนใหญ่ไม่ให้ความสนใจในการเพิ่มสาขาหรือขยายกิจการอาจจะเป็นเพราะว่า กิจการขนาดย่อมนั้นเป็นธุรกิจที่ยังมีขนาดเล็กหรือเริ่มดำเนินการ จึงไม่สนใจที่จะเพิ่มสาขา คงสนใจในการพัฒนาสินค้าหรือการผลิตให้ดีขึ้นมากกว่า

2) ทัศนคติที่มีต่อมาตรฐานของอาคารโรงงาน

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่ม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 59 มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษีอากรไม่ส่งผลต่อมาตรฐานของอาคารโรงงานของกิจการ รองลงมา ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 37 มีความเห็นว่า มาตรการทางภาษีอากรส่งผลต่อมาตรฐานของอาคารโรงงานของกิจการ โดยทำให้มาตรฐานของอาคารโรงงานเปลี่ยนแปลงดีขึ้น

โดยกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางร้อยละ 51.61 มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้มาตรฐานของอาคารโรงงานของกิจการดีขึ้น ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมร้อยละ 63.20 มีทัศนคติว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อมาตรฐานของอาคารโรงงานของกิจการ

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีความคิดเห็น
ต่อมาตรฐานของอาคารโรงงานของกิจการ

ทัศนคติที่มีต่อมาตรฐานของอาคาร โรงงานของกิจการ	วิสาหกิจขนาดกลาง		วิสาหกิจขนาดย่อม		รวม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ก. ดีขึ้น	16	51.61	21	30.40	37	37.00
ข. ลดลง	0	0.00	4	5.80	4	4.00
ค. ไม่เปลี่ยนแปลง	15	48.39	44	63.80	59	59.00
รวม	31	100.00	69	100.00	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า หลังการนำมาตรการทางภาษีมาใช้แล้ว มาตรฐานของอาคารโรงงานของกิจการเปลี่ยนแปลงดีขึ้น อาจจะเป็นเพราะว่ากิจการมีภาระภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลง ทำให้กำไรสุทธิเพิ่มมากขึ้นจึงนำมาลงทุนก่อสร้างหรือปรับปรุง โรงงานให้มีมาตรฐานที่ดีขึ้นได้และยังสามารถนำทรัพย์สินมาคำนวณหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นได้สูงขึ้นอีก ในขณะที่กลุ่มวิสาหกิจขนาดย่อมนั้นเป็นการประกอบการในลักษณะอุตสาหกรรมในครัวเรือนอาจจะมีอาคาร โรงงานที่ไม่ได้มาตรฐานและมีข้อจำกัดในเรื่องของเงินทุน จึงไม่สนใจในการลงทุนในทรัพย์สินประเภทนี้มากนัก

4.3.3 บทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีผลต่อการกระตุ้นให้เกิดการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆในการผลิตและบริหารกิจการ

โดยศึกษาถึงทัศนคติของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเกี่ยวกับการกระตุ้นให้เกิดการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆในการผลิตและบริหารกิจการ ซึ่งจะประกอบไปด้วยการใช้เครื่องจักรและแรงงานของกิจการ การใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้า การใช้คอมพิวเตอร์ในงานอื่นๆนอกจากการผลิต ผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

1) ทัศนคติที่มีต่อการใช้เครื่องจักรและแรงงาน

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ร้อยละ 48 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อการใช้เครื่องจักรมากขึ้น โดยมีการใช้เครื่องจักรมากกว่าแรงงาน รองลงมาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 28 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผล โดยมีการใช้เครื่องจักรน้อยกว่าแรงงาน

โดยกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง ร้อยละ 90.32 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้ใช้เครื่องจักรมากขึ้น ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม ร้อยละ 36.20 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผล

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทัศนคติต่อการใช้ เครื่องจักรและแรงงานของกิจการ

ทัศนคติที่มีต่อการใช้เครื่องจักรและ แรงงานของกิจการ	วิสาหกิจขนาดกลาง		วิสาหกิจขนาดย่อม		รวม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ก. ใช้เครื่องจักรมากกว่าแรงงาน	28	90.32	20	29.00	48	48.00
ข. ใช้เครื่องจักรน้อยกว่าแรงงาน	3	9.68	25	36.20	28	28.00
ค. ใช้เครื่องจักรและแรงงานเท่ากัน	0	0.00	24	34.80	24	24.00
รวม	31	100.00	69	100.00	100	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีการใช้เครื่องจักรมากกว่าแรงงาน อาจจะเป็นเพราะว่าวิสาหกิจขนาดกลางนั้นเป็นอุตสาหกรรมการผลิตที่ได้มาตรฐานและนำเครื่องจักรมาใช้มากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อสามารถคำนวณหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นได้สูงขึ้น จึงเป็นแรงจูงใจให้วิสาหกิจขนาดกลางลงทุนในการนำเครื่องจักรมาใช้ในการผลิตมากกว่าแรงงาน ส่วนวิสาหกิจขนาดย่อมนั้นส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนและการผลิตสินค้าบางประเภท ไม่สามารถใช้เครื่องจักรในการผลิตได้ เช่น สินค้าหัตถกรรมต่างๆ จึงมีการใช้เครื่องจักรน้อยกว่าแรงงาน

2) ทัศนคติที่มีต่อการใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้า

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ร้อยละ 52 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้ใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้นกว่าเดิม รองลงมา ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 30 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผล โดยไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้า และผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 18 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลทำให้เพิ่งเริ่มใช้ เมื่อแยกพิจารณาตามทัศนคติของผู้ประกอบการ พบว่า ไม่ใช้ เพิ่งเริ่มใช้ และใช้ มากขึ้นกว่าเดิม ดังต่อไปนี้

ก. กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้า

กลุ่มผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มที่มีความเห็นต่อการไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้านั้น ร้อยละ 46.67 มีเหตุผลว่า ธุรกิจของตนเองมีขนาดเล็ก รองลงมา ร้อยละ 33.33 มีเหตุผลว่า เงินทุนมีไม่เพียงพอต่อการจัดซื้อคอมพิวเตอร์

โดยกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางทั้งหมด ไม่ให้เหตุผลในการไม่ใช้คอมพิวเตอร์ ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม ส่วนใหญ่มีเหตุผลว่าธุรกิจของตนเองมีขนาดเล็ก จึงไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้า

ข. กลุ่มตัวอย่างที่เพิ่งเริ่มใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้า

กลุ่มผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มมีเพียงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมเท่านั้นที่มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อการเพิ่งเริ่มใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้า โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมร้อยละ 83.33 มีเหตุผลว่าค่าใช้จ่ายในการซื้อคอมพิวเตอร์สามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น รองลงมา ร้อยละ 11.11 มีเหตุผลว่าคอมพิวเตอร์ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น

ค. กลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้คอมพิวเตอร์เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมในกระบวนการผลิตสินค้า

กลุ่มผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มที่มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อการใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้าเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมนั้น ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 55.77 มีเหตุผลว่าค่าใช้จ่ายในการซื้อคอมพิวเตอร์สามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น รองลงมา ร้อยละ 30.77 มีเหตุผลว่าคอมพิวเตอร์ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น โดยกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง ส่วนใหญ่มีเหตุผลว่าค่าใช้จ่ายในการซื้อคอมพิวเตอร์สามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น ในขณะที่กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม ส่วนใหญ่มีเหตุผลว่าคอมพิวเตอร์ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทัศนคติต่อการใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้า

ทัศนคติที่มีต่อการใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้า	วิสาหกิจขนาดกลาง		วิสาหกิจขนาดย่อม		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	(ราย)		(ราย)		(ราย)	
ก. ไม่ใช้ โดยมีเหตุผลดังนี้						
1. ไม่จำเป็น	0	0.00	0	0.00	0	0.00
2. ธุรกิจมีขนาดเล็ก	0	0.00	14	51.85	14	46.67
3. เงินทุนไม่เพียงพอ	0	0.00	10	37.04	10	33.33
4. อื่นๆ	3	100.00	3	11.11	6	20.00
รวม	3	100.00	27	100.00	30	100.00
ข. เพิ่งเริ่มใช้ โดยมีเหตุผลดังนี้						
1.สามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น	0	0.00	15	83.33	15	83.33
2.ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น	0	0.00	2	11.11	2	11.11
3.คอมพิวเตอร์มีราคาถูกลง	0	0.00	1	5.56	1	5.56
รวม	0	0.00	18	100.00	18	100.00
ค. ใช้มากขึ้นกว่าเดิม โดยมีเหตุผลดังนี้						
1.สามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น	25	89.29	4	16.67	29	55.77
2.ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น	0	0.00	16	66.67	16	30.77
3.คอมพิวเตอร์มีราคาถูกลง	0	0.00	3	12.50	3	5.77
4. อื่นๆ	3	10.71	1	4.17	4	7.69
รวม	28	100.00	24	100.00	52	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางส่วนใหญ่ได้มีการใช้คอมพิวเตอร์ในกระบวนการผลิตสินค้ามากขึ้นกว่าเดิม อาจจะเป็นเพราะได้รับประโยชน์ในคำนวณหักค่าเสื่อมราคาเบื้องต้นได้มากขึ้น จึงสนใจที่จะซื้อคอมพิวเตอร์มาใช้ในการผลิตมากขึ้น ส่วนกลุ่มผู้ประกอบการ

การวิสาหกิจขนาดย่อม ส่วนใหญ่ไม่ได้นำคอมพิวเตอร์มาใช้ในกระบวนการผลิตสินค้า อาจจะเป็นเพราะว่า การผลิตสินค้าบางประเภทของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม ไม่มีความจำเป็นต้องใช้คอมพิวเตอร์ เช่น ผลิตสินค้าหัตถกรรม นอกจากนี้แล้วอาจจะมีเงินทุนไม่เพียงพอในการลงทุนซื้อคอมพิวเตอร์

3) ทักษะที่มีต่อการใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆ นอกจากการผลิตสินค้า

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 58.00 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อการใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆมากขึ้นกว่าเดิม รองลงมา ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 27.00 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อการใช้คอมพิวเตอร์ และ ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 15.00 มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อการเพิ่งเริ่มใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆ เมื่อแยกพิจารณาตามทัศนคติของผู้ประกอบการ พบว่าไม่ใช่ เพิ่งเริ่มใช้และใช้มากขึ้นกว่าเดิม ดังต่อไปนี้

ก. กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆนอกจากการผลิตสินค้า

กลุ่มผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มมีเพียงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมเท่านั้นที่มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรไม่มีผลต่อการใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆนอกจากการผลิตสินค้า โดยร้อยละ 48.15 มีเหตุผลว่า ธุรกิจของตนเองมีขนาดเล็ก รองลงมา ร้อยละ 44.44 มีเหตุผลว่า เงินทุนมีไม่เพียงพอต่อการจัดซื้อคอมพิวเตอร์

ข. กลุ่มตัวอย่างที่เพิ่งเริ่มใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆนอกจากการผลิตสินค้า

กลุ่มผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มมีเพียงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมเท่านั้นที่มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อการเพิ่งเริ่มใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆนอกจากการผลิตสินค้า โดยผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมร้อยละ 46.67 มีเหตุผลว่า คอมพิวเตอร์ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น รองลงมา ร้อยละ 26.67 มีเหตุผลว่า ค่าใช้จ่ายในการซื้อคอมพิวเตอร์สามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น

ค. กลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้คอมพิวเตอร์เพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมในงานด้านอื่นๆนอกจากการผลิตสินค้า

กลุ่มผู้ประกอบการทั้งสองกลุ่มที่มีความเห็นว่ามาตรการทางภาษีอากรมีผลต่อการใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆนอกจากการผลิตสินค้าเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิมนั้น ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ร้อยละ 82.76 มีเหตุผลว่าค่าใช้จ่ายในการซื้อคอมพิวเตอร์

สามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น รองลงมา ร้อยละ 13.79 มีเหตุผลว่า คอมพิวเตอร์ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีทัศนคติต่อ การใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆนอกจากการผลิตสินค้า

ทัศนคติที่มีต่อการใช้คอมพิวเตอร์ใน งานด้านอื่นๆ	วิสาหกิจขนาด กลาง		วิสาหกิจขนาด ย่อม		รวม	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
ก. ไม่ใช่ โดยมีเหตุผลดังนี้						
1.ไม่จำเป็น	0	0.00	12	44.44	12	44.44
2.ธุรกิจมีขนาดเล็ก	0	0.00	13	48.15	13	48.15
3.เงินทุนไม่เพียงพอ	0	0.00	2	7.41	2	7.41
รวม	0	0.00	27	100.00	27	100.00
ข. เพิ่งเริ่มใช้ โดยมีเหตุผลดังนี้						
1.สามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้น ทุนหรือค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น	0	0.00	4	26.67	4	26.67
2.ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น	0	0.00	7	46.67	7	46.67
3.คอมพิวเตอร์มีราคาถูกลง	0	0.00	0	0.00	0	0.00
3.อื่นๆ	0	0.00	4	26.67	4	26.67
รวม	0	0.00	15	100.00	15	100.00
ค. ใช้มากขึ้นกว่าเดิม โดยมีเหตุผลดังนี้						
1.สามารถนำมาคำนวณหักเป็นต้น ทุนหรือค่าใช้จ่ายได้เพิ่มขึ้น	25	80.65	23	85.19	48	82.76
2.ช่วยให้งานมีคุณภาพมากขึ้น	6	19.35	2	7.41	8	13.79
3.คอมพิวเตอร์มีราคาถูกลง	0	0.00	1	3.70	1	1.72
4.อื่นๆ	0	0.00	1	3.70	1	1.72
รวม	31	100.00	27	100.00	58	100.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางทั้งหมด มีการใช้คอมพิวเตอร์ในงานด้านอื่นๆ นอกจากการผลิตสินค้ามากขึ้นกว่าเดิม ส่วนกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมมีทั้งการใช้มากขึ้นกว่าเดิมและไม่ใช้ ในสัดส่วนที่เท่ากัน

4.4 ทักษะที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและอุปสรรคของมาตรการทางภาษีอากร

ในการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของมาตรการทางภาษีอากรที่มีต่อผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งในการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีอากรนั้น อาจจะมีปัญหาและอุปสรรคสำคัญต่างๆเกิดขึ้นซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้มาตรการทางภาษีอากรไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ได้ จึงได้ทำการศึกษาถึงทัศนคติของผู้ประกอบการเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในด้านต่างๆ 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

4.4.1 ปัญหาทางด้านมาตรการทางภาษี

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความเห็นว่าปัญหาทางด้านมาตรการทางภาษีที่สำคัญและเป็นปัญหาสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจมากที่สุดคือ ปัญหาไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีและข้อกำหนดภาษีอากรเพียงพอ (226 คะแนน) รองลงมา คือ ปัญหามาตรการทางภาษีมีความยุ่งยากและซับซ้อนในการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการ(158 คะแนน) และปัญหาขาดแคลนพนักงานที่มีความรู้ในด้านภาษีอากร(135 คะแนน) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแยกตามขนาดของวิสาหกิจ ปรากฏว่า

ปัญหาที่กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง มีความเห็นว่าสำคัญและเป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหามาตรการทางภาษีมีความยุ่งยากและซับซ้อนในการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการ (74 คะแนน) ในขณะที่ปัญหาที่กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม มีความเห็นว่าสำคัญและเป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการทางภาษีและข้อกำหนดภาษีอากรเพียงพอ(166 คะแนน)

ตารางที่ 4.21 แสดงคะแนนและอันดับของปัญหาทางด้านมาตรการทางภาษี

ปัญหาทางด้านมาตรการทางภาษี	ขนาดของวิสาหกิจ				รวม	
	ขนาดกลาง		ขนาดย่อม		คะแนน	อันดับ
	คะแนน	อันดับ	คะแนน	อันดับ		
1. ไม่ทราบว่าตนเองเป็นกิจการที่เข้าข่ายวิสาหกิจขนาดกลางหรือขนาดย่อม(SMEs)	0	4	65	4	65	4
2. ขาดแคลนพนักงานที่มีความรู้ในด้านภาษีอากร	52	3	83	3	135	3
3. ไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการภาษีและข้อกำหนดภาษีอากรเพียงพอ	60	2	166	1	226	1
4. มีความยุ่งยาก และซับซ้อนในการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการ	74	1	84	2	158	2
5. เสียค่าใช้จ่ายมากในการปฏิบัติตามมาตรการภาษี	0	5	16	5	16	5

ที่มา: จากสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางส่วนใหญ่ มีทัศนคติว่าปัญหาทางด้านมาตรการทางภาษี ที่มีความยุ่งยากซับซ้อนในการปฏิบัติเกี่ยวกับมาตรการ เป็นปัญหาที่สำคัญต่อบทบาทของมาตรการทางภาษีอากรมากที่สุด ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมที่ส่วนใหญ่ มีทัศนคติว่าปัญหาการไม่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรการภาษีและข้อกำหนดภาษีอากรเพียงพอ เป็นปัญหาที่สำคัญต่อบทบาทของมาตรการทางภาษีอากรมากที่สุด อาจจะเป็นเพราะข้อกำหนดภาษีและมาตรการทางภาษีอากรต่าง ๆ ค่อนข้างเข้าใจยาก ต้องใช้เวลาในการศึกษาหาความรู้ จึงทำให้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เกิดความเบื่อหน่ายในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมให้แก่ตนเอง

4.4.2 ปัญหาด้านที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่สรรพากร

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความเห็นว่าปัญหาด้านที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่สรรพากรที่สำคัญและเป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาเจ้าหน้าที่แต่ละคนตอบคำถามไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน(153 คะแนน) รองลงมา คือ ปัญหาเจ้าหน้าที่

ที่ให้คำปรึกษาไม่มีความรู้เพียงพอ เช่น ไม่สามารถให้คำอธิบายเกี่ยวกับข้อกำหนดได้ทันที(124 คะแนน) และ ปัญหาการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ล่าช้าหรือติดต่อยาก เช่น ต้องติดต่อเฉพาะเวลาราชการ(110 คะแนน) ตามลำดับ เมื่อแยกพิจารณาตามขนาดของวิสาหกิจ ปรากฏว่า

ปัญหาที่กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง มีความเห็นว่าสำคัญและเป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาการติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ล่าช้าหรือติดต่อยาก เช่น ต้องติดต่อเฉพาะเวลาราชการ (56 คะแนน) ในขณะที่ปัญหาที่กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม มีความเห็นว่าสำคัญและเป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาเจ้าหน้าที่แต่ละคนตอบคำถามไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน(125 คะแนน)

ตารางที่ 4.22 แสดงคะแนนและอันดับของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่สรรพากร

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่สรรพากร	ขนาดของวิสาหกิจ				รวม	
	ขนาดกลาง		ขนาดย่อม		คะแนน	อันดับ
	คะแนน	อันดับ	คะแนน	อันดับ		
1. เจ้าหน้าที่ ที่ให้คำปรึกษา ไม่มีความรู้เพียงพอ เช่น ไม่สามารถให้คำอธิบายเกี่ยวกับข้อกำหนดได้ทันที	46	2	78	3	124	2
2. เจ้าหน้าที่ มีน้อยไม่เพียงพอต่อการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ	38	3	69	4	107	4
3. เจ้าหน้าที่แต่ละคนตอบคำถามไม่ตรงกันทำให้เกิดความสับสน	28	4	125	1	153	1
4. พูดยาไม่สุภาพบางคนชอบข่มขู่ทำให้เกิดความเกรงกลัว	15	5	84	2	99	5
5. การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ล่าช้าหรือติดต่อยาก เช่น ต้องติดต่อเฉพาะเวลาราชการ	56	1	54	5	110	3

ที่มา: จากสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าปัญหาทางด้านที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่สรรพากรที่สำคัญต่อบทบาทของมาตรการทางภาษีอากรมากที่สุด คือ การติดต่อสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ล่าช้าหรือติดต่อยาก เช่น ต้องติดต่อเฉพาะเวลาราชการมากที่สุด ซึ่งแตก

ต่างจากกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมที่ส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่แต่ละคนไม่ตรงกัน ทำให้เกิดความสับสนมากที่สุดเป็นปัญหาที่สำคัญต่อบทบาทของมาตรการทางภาษีอากร

4.4.3 ปัญหาด้านข้อมูลภาษีอากร

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความเห็นว่าปัญหาด้านข้อมูลภาษีอากรที่สำคัญและเป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหากฎหมายภาษีอากรตีความยาก ทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่าย(139 คะแนน) รองลงมา คือ ปัญหากฎหมายภาษีอากรเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งจนตามไม่ทัน(138 คะแนน) และ ปัญหาบทกำหนดโทษเกี่ยวกับความผิดทางภาษีรุนแรงและลงโทษหนักเกินไป(133 คะแนน) ตามลำดับ เมื่อแยกพิจารณาตามขนาดของวิสาหกิจปรากฏว่า

ปัญหาที่กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง มีความเห็นว่าสำคัญและเป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหากฎหมายภาษีอากรตีความยาก ทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่ายมากที่สุด (48 คะแนน) ในขณะที่ปัญหาที่กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม มีความเห็นว่าสำคัญและเป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหากฎหมายภาษีอากรมีความยุ่งยากซับซ้อนเข้าใจยากมากที่สุด(104 คะแนน)

ตารางที่ 4.23 แสดงคะแนนและอันดับของปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีอากร

ปัญหาด้านข้อกฎหมายภาษีอากร	ขนาดของวิสาหกิจ				รวม	
	ขนาดกลาง		ขนาดย่อม			
	คะแนน	อันดับ	คะแนน	อันดับ	คะแนน	อันดับ
1. กฎหมายภาษีอากรเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง จนตามไม่ทัน	37	3	101	2	138	2
2. กฎหมายภาษีอากรมีความยุ่งยากซับซ้อน เข้าใจยาก	25	5	104	1	129	4
3. กฎหมายภาษีอากรตีความยาก ทำให้เกิด ความผิดพลาดได้ง่าย	48	1	91	4	139	1
4. บทกำหนดโทษเกี่ยวกับความผิดทางภาษีรุนแรง และลงโทษหนักเกินไป	40	2	93	3	133	3
5. กฎหมายไม่ยุติธรรม เลือกลงปฏิบัติ	27	4	20	5	47	5

ที่มา: จากสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าปัญหาทางด้านข้อกฎหมายภาษีอากร เกี่ยวกับกฎหมายภาษีอากรตีความยาก ทำให้เกิดความผิดพลาดได้ง่ายมากที่สุด เป็นปัญหาที่สำคัญต่อบทบาทของมาตรการทางภาษีอากรมากที่สุด ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมที่ส่วนใหญ่ มีทัศนคติว่าปัญหาเกี่ยวกับ ข้อกฎหมายภาษีอากรมีความยุ่งยากซับซ้อน เข้าใจยากเป็นปัญหาที่สำคัญต่อบทบาทของมาตรการทางภาษีอากรมากที่สุด

4.4.4 ปัญหาด้านข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานสรรพากร

ผลการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 100 ราย ดังตารางที่ 4.24 พบว่า ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีความเห็นว่าปัญหาด้านข่าวสารการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานสรรพากรที่สำคัญและเป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาการไม่มีเอกสารเกี่ยวกับความรู้ และ ข้อกฎหมายเผยแพร่ให้แก่ผู้ประกอบการหรือมีน้อยเกินไป (151 คะแนน) รองลงมา คือ ปัญหาไม่มีเจ้าหน้าที่ ที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการให้ข่าวสารและประชาสัมพันธ์ (103 คะแนน) และ ปัญหา การจัดสัมมนาเพื่อให้ความรู้ของหน่วยงานสรรพากรมีน้อยเกินไปหรือไม่ทั่วถึง(94 คะแนน) ตามลำดับ เมื่อแยกพิจารณาตามขนาดของวิสาหกิจ ปรากฏว่า

ปัญหาที่กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง มีความเห็นว่าสำคัญและเป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาการเผยแพร่ข่าวสารผ่านทางสื่อสารมวลชนต่างๆ มีน้อยจนเกินไป(55 คะแนน) ในขณะที่ปัญหาที่กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อม มีความเห็นว่าสำคัญและเป็นปัญหามากที่สุด คือ ปัญหาการไม่มีเอกสารเกี่ยวกับความรู้ และ ข้อมูลกฎหมายเผยแพร่ให้แก่ผู้ประกอบการหรือมีน้อยจนเกินไป(104 คะแนน)

ตารางที่ 4.24 แสดงคะแนนและอันดับของปัญหาด้านข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ของ
หน่วยงานสรรพากร

ปัญหาด้านข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ของ หน่วยงานสรรพากร	ขนาดของวิสาหกิจ				รวม	
	ขนาดกลาง		ขนาดย่อม		คะแนน	อันดับ
	คะแนน	อันดับ	คะแนน	อันดับ		
1. การเผยแพร่ข่าวสารผ่านทางสื่อสารมวลชน ต่าง ๆ มีน้อยเกินไป	55	1	12	5	67	5
2. ไม่มีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการ ให้ข่าวสารและประชาสัมพันธ์	28	4	75	2	103	2
3. ไม่มีเอกสารเกี่ยวกับความรู้ และข้อมูลกฎหมาย เผยแพร่ให้แก่ผู้ประกอบการหรือมีน้อยจนเกินไป	47	2	104	1	151	1
4. การจัดสัมมนาเพื่อให้ความรู้ของหน่วยงาน สรรพากรมีน้อยเกินไปหรือไม่ทั่วถึง	23	5	71	3	94	3
5. การใช้ภาษาในการสื่อสารยากเกินไป ต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจ	33	3	40	4	73	4

ที่มา: จากสำรวจ

สรุปได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางส่วนใหญ่ มีทัศนคติว่าปัญหาด้าน
ข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานสรรพากรที่สำคัญและเป็นปัญหามากที่สุดต่อบทบาท
ของมาตรการทางภาษีอากร ได้แก่ ปัญหาการเผยแพร่ข่าวสารผ่านทางสื่อสารมวลชนต่างๆ มีน้อย
จนเกินไป ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมส่วนใหญ่ มีทัศนคติว่าปัญหาด้าน
ข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานสรรพากรที่สำคัญและเป็นปัญหามากที่สุดต่อบทบาท
ของมาตรการทางภาษีอากร ได้แก่ การไม่มีเอกสารเกี่ยวกับความรู้และข้อมูลกฎหมายเผยแพร่ให้แก่
ผู้ประกอบการหรือมีไม่เพียงพอ